

SZKUTNIOWE BHP

Zbiór instrukcji BHP przydatnych przy pracach skutniczych

Zebrał i opracował Adam „BRZOZA” Brzozowski

INSTRUKCJA BHP OGÓLNA DLA ZAKŁADU

Poprzez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy, pod jego kierownictwem i za odpowiednim wynagrodzeniem. Niniejsza instrukcja określa podstawowe obowiązki pracownika, których spełnianie podczas wykonywania pracy jest niezbędne dla zachowania bezpieczeństwa.

I. Podstawowe prawa i obowiązki pracownika

Do pracy pracownik powinien stawić się w stanie zdolnym do jej wykonywania i pozostawać w takim stanie cały dzień roboczy, a szczególnie powinien on przestrzegać obowiązku trzeźwości.

Do podstawowych obowiązków pracownika, wynikających z ustaleń Kodeksu Pracy, należy:

- rzetelne wykonywanie pracy,
- przestrzeganie czasu pracy ustalonego w zakładzie,
- przestrzeganie regulaminu pracy i ustalonego porządku pracy,
- przestrzeganie przepisów oraz zasad bhp i ppoż.,
- dbanie o dobro zakładu pracy, ochrona jego mienia,
- poddawanie się zarządzonym badaniom lekarskim,
- używanie przydzielonych środków ochrony indywidualnej oraz odzieży i obuwia roboczego.

Do podstawowych praw pracownika należą:

- powstrzymanie się od wykonywania pracy w przypadku, gdy warunki pracy nie są zgodne z wymaganiami przepisów bhp i stwarzają bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia,
- to samo dotyczy przypadków, gdy wykonywanie pracy wiąże się z powstawaniem bezpośredniego zagrożenia (pracownik ma obowiązek w takim przypadku natychmiast powiadomić przełożonego o groźącym niebezpieczeństwie),
- powstrzymanie się od wykonywania czynności wymagających szczególnej sprawności psychofizycznej w przypadku, gdy stan psychofizyczny pracownika nie zapewnia bezpiecznego wykonania pracy albo stwarza zagrożenie dla innych pracowników lub osób (w tym przypadku pracownik także musi niezwłocznie powiadomić o tym przełożonego).

II. Obowiązki pracownika w zakresie przestrzegania przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Pracownik jest zobowiązany:

- znać wielkość ryzyka zawodowego występującego na jego stanowisku pracy oraz umieć stosować i przestrzegać zasady zapobiegające powodowaniu zagrożeń wypadkowych,
 - znać przepisy i zasady bhp,
 - brać udział w organizowanych przez pracodawcę szkoleniach z tego zakresu i poddawać się egzaminom sprawdzającym,
 - wykonywać pracę w sposób zgodny z przepisami i zasadami bhp, i, w tym przypadku, zawsze wykonywać polecenia i wskazania przełożonego,
 - dbać o sprawność i stan techniczny maszyn i urządzeń, narzędzi i sprzętu ochronnego,
 - na stanowisku pracy i w miejscu jej wykonywania zachowywać zawsze porządek czystość, a po zakończeniu pracy uporządkować stanowisko pracy i wyłączyć z zasilania elektrycznego maszyny i narzędzia,
 - poddawać się obowiązującym badaniom wstępnym, kontrolnym i okresowym lekarskim oraz stosować się do zaleceń wydawanych przez lekarza,
- Pracownik ma obowiązek natychmiast powiadamiać przełożonego o zauważonym wypadku lub zagrożeniu dla zdrowia i życia pracowników, awarii maszyny i urządzenia lub innych usterkach mających wpływ na bezpieczeństwo wykonywania pracy.

III. Obowiązki szczegółowe pracownika w zakresie bhp:

Do obowiązków tych (ze względu na konieczność zapewnienia przestrzegania zasad i przepisów bhp) należą przede wszystkim:

- Wykonywanie poleceń przełożonego związanych z bezpiecznym wykonywaniem pracy.
- Przerwanie pracy w przypadku zauważenia stanu nienormalnej pracy maszyny lub urządzenia i powiadomienie o tym przełożonego.
- Stosowanie przydzielonej odzieży i obuwia roboczego, a także w miarę potrzeby odzieży ochronnej.
- Znajomość instrukcji obsługi i instrukcji bhp obsługiwanych maszyn i urządzeń oraz przestrzeganie podczas pracy ustaleń w zakresie bezpieczeństwa.
- Poruszanie się na terenie zakładu w sposób rozważny i tylko wyznaczonymi drogami komunikacyjnymi.
- Nie zdejmowanie osłon i zabezpieczeń elementów wirujących i ruchomych maszyn.
- Nie przeprowadzanie samowolnych napraw (lub wymiany uszkodzonych bezpieczników) w tablicach rozdzielczych prądu elektrycznego oraz instalacjach i wyłącznikach prądu elektrycznego.
- Przestrzeganie zasad higieny osobistej podczas wykonywania pracy. Przede wszystkim utrzymywanie czystości ciała przed rozpoczęciem pracy, a po jej zakończeniu dokładne umycie się.

- Stosowanie zasad określonych instrukcją wykonywania prac transportowych na terenie zakładu.
- Wykonywanie pracy przy dostatecznej koncentracji uwagi na wykonywanych czynnościach. W przypadku obsługi maszyn przed uruchomieniem sprawdzenie czy uruchomienie nie spowoduje zagrożenia dla innych pracowników.
- Konserwacji, napraw lub kontroli maszyn i urządzeń napędzanych energią elektryczną może dokonywać osoba mająca uprawnienia do ich wykonywania. Może je rozpocząć dopiero po trwałym odłączeniu urządzenia z zasilania elektrycznego.

IV. W przypadku powstania pożaru należy:

- ostrzec osoby znajdujące się w obrębie zagrożenia,
 - wyłączyć zasilanie budynku w energię elektryczną i odciąć dopływ gazu, równocześnie:
 - zaalarmować straż pożarną,
 - powiadomić przełożonych o pożarze,
 - podjąć decyzję o ewakuacji ludzi,
 - przystąpić do prowadzenia akcji gaśniczej za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego.
- Podczas akcji gaśniczej obowiązuje zasada podporządkowania się poleceniom kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą.

V. W przypadku zaistnienia wypadku:

- udzielić poszkodowanym) pierwszej pomocy,
- w razie potrzeby wezwać pogotowie ratunkowe.

VI. W przypadku powstania awarii:

- natychmiast zatrzymać pracę maszyny lub urządzenia,
- powiadomić przełożonego i wykonywać jego polecenia,
- podjąć pracę na maszynie po wykonaniu naprawy i otrzymaniu polecenia przełożonego.

VII. Sankcje karne:

- w przypadku ciężkiego naruszenia obowiązków, przez pracownika, w zakresie bhp, pracodawca może na zasadzie art. 52 K.p. rozwiązać z pracownikiem umowę o pracę bez wypowiedzenia,
- za nie udzielenie pomocy osobie, której grozi bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia grozi odpowiedzialność karna (art. 164 K.k.)

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO.

I. UWAGI OGÓLNE.

11. Ochrona przeciwpożarowa polega na realizacji przedsięwzięć mających na celu ochronę życia, zdrowia i mienia przed pożarem, klęską żywiołową lub innym miejscowym zagrożeniem.

2. Podstawowym aktem prawnym regulującym zagadnienia ochrony przeciwpożarowej jest ustawa o ochronie przeciwpożarowej.

3. Podstawą prawną opracowania instrukcji bezpieczeństwa pożarowego jest § 6 pkt 1 rozporządzenia w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów.

4. Zgodnie z art. 3 ustawy właściciel, zarządca lub użytkownik, zapewniający ochronę przeciwpożarową budynku, obiektu lub terenu zobowiązany jest do:

1• przestrzegania przeciwpożarowych wymagań budowlanych, instalacyjnych
2i technologicznych,

1• wyposażenia budynku, obiektu lub terenu w sprzęt pożarniczy i ratowniczy oraz środki gaśnicze zgodnie z zasadami określonymi w odrębnych przepisach,

• zapewnienie konserwacji i napraw sprzętu oraz urządzeń zgodnie z zasadami

3i wymaganiami gwarantującymi sprawne i niezawodne ich funkcjonowanie,

1• zapewnienia bezpieczeństwa i możliwości ewakuacji osobom przebywającym w budynku, obiekcie lub na terenie,

- przygotowania budynku, obiektu lub terenu do prowadzenia akcji ratowniczej,

- zaznajomienia pracowników z przepisami przeciwpożarowymi,

- ustalenia sposobów postępowania na wypadek powstania pożaru, klęski żywiołowej lub innego miejscowego zagrożenia.

45. Obowiązki te właściciel, zarządca lub użytkownik winien realizować poprzez:

1• utrzymywanie urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic w stanie sprawności technicznej i funkcjonalnej,

- wyposażenie obiektów w przeciwpożarowe wyłączniki prądu,

- umieszczenie w widocznych miejscach instrukcji postępowania na wypadek pożaru wraz z wykazem telefonów alarmowych,

- oznakowanie znakami zgodnymi z Polskimi Normami:

0 - dróg ewakuacyjnych i pomieszczeń, w których wymagane są co najmniej 2

wyjścia ewakuacyjne,

- miejsc usytuowania urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic,

- pomieszczeń, w których występują materiały niebezpieczne pożarowo,

- przeciwpożarowych zbiorników wodnych,

- wyłączników prądu, kurków głównych instalacji gazowej,

- drabin ewakuacyjnych, miejsc zbiórki do ewakuacji, miejsc przechowywania

kluczy do wyjść ewakuacyjnych.

II. CZYNNOŚCI ZABRONIONE.

11. Zabronione jest wykonywanie czynności, które mogą spowodować pożar, jego rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji.

Zabronione w szczególności jest:

1• używanie otwartego ognia, palenie tytoniu i stosowanie innych czynników, mogących zainicjować zapłon występujących materiałów:

- w strefie zagrożenia wybuchem, z wyjątkiem wypadków określonych w

- odrębnych przepisach,

- w miejscach występowania materiałów niebezpiecznych pożarowo,

- w miejscach występowania innych materiałów palnych, określonych przez

- właściciela lub użytkownika i oznakowanych zgodnie z Polskimi Normami,

- użytkowanie instalacji, urządzeń i narzędzi nieprawnych technicznie lub w sposób niezgodny z przeznaczeniem,

- garażowanie pojazdów silnikowych w obiektach i pomieszczeniach nie przeznaczonych do tego celu, jeżeli nie opróżniono zbiornika paliwa pojazdu i nie odłączono na stałe zasilania akumulatorowego pojazdu,
 - rozgrzewanie za pomocą otwartego ognia smoły i innych materiałów w odległości mniejszej niż 5 m od obiektu, przyległego do niego składowiska lub placu składowego z materiałami palnymi, przy czym jest dopuszczalne wykonywanie tych czynności na dachach o konstrukcji i pokryciu niepalnym w budowanych obiektach, a w pozostałych, jeżeli zostaną zastosowane odpowiednie, przeznaczone do tego celu podgrzewacze,
 - wysypywanie gorącego popiołu i żużla lub spalanie śmieci i odpadków w miejscu umożliwiającym zapalenie się sąsiednich obiektów lub materiałów palnych,
 - przechowywanie materiałów palnych w odległości mniejszej niż 0,5 m od: - urządzeń i instalacji, których powierzchnie zewnętrzne mogą nagrzewać się do temperatury przekraczającej 100°C, - linii kablowych o napięciu powyżej 1 kV, przewodów uziemiających oraz przewodów odprowadzających, - instalacji odgromowej, jeżeli odrębne przepisy nie stanowią inaczej.
- 1• użytkowanie elektrycznych urządzeń ogrzewczych ustawionych bezpośrednio na podłożu palnym, z wyjątkiem urządzeń eksploatowanych zgodnie z warunkami określonymi przez producenta,
- stosowanie na osłony punktów świetlnych materiałów palnych, z wyjątkiem materiałów trudno zapalnych, jeżeli zostaną umieszczone w odległości co najmniej 0,05 m od żarówki,
 - instalowanie opraw oświetleniowych oraz osprzętu instalacji elektrycznych (jak wyłączniki, przełączniki, gniazda wtyczkowe) bezpośrednio na podłożu palnym, jeżeli ich konstrukcja nie zabezpiecza podłoża przed zapaleniem,
 - składowanie materiałów palnych na drogach komunikacji ogólnej służących ewakuacji,
 - ustawianie na klatkach schodowych jakichkolwiek przedmiotów utrudniających ewakuację,
 - zamykanie drzwi ewakuacyjnych w sposób uniemożliwiający ich natychmiastowe użycie,
- uniemożliwianie lub ograniczanie dostępu do: - urządzeń przeciwpożarowych, takich jak stałe i półstałe urządzenia gaśnicze i zabezpieczające, urządzenia odciążające, instalacje sygnalizacyjno-alarmowe, hydranty, zawory hydrantowe, suche piony, przeciwpożarowe zbiorniki wodne, klapy przeciwpożarowe, urządzenia do usuwania dymów i gazów pożarowych,
- urządzeń uruchamiających instalacje gaśnicze i sterujących takimi instalacjami oraz innymi instalacjami wpływającymi na stan bezpieczeństwa pożarowego obiektu,
 - wyjść ewakuacyjnych,
 - wyłączników i tablic rozdzielczych prądu elektrycznego oraz głównych zaworów gazu.

III. PRZEGLĄDY I KONSERWACJE URZĄDZEŃ PRZECIWPÓŻAROWYCH ORAZ INSTALACJI ZAKŁADU.

11. Właściciele lub zarządcy obiektów budowlanych powinni poddawać je okresowym kontrolom i konserwacji oraz prowadzić książkę obiektu budowlanego.

2. Czynności kontrolne i konserwacyjne powinny być wykonywane przez osoby posiadające stosowne uprawnienia w zakresie:

- przewodów kominowych – mistrz kominarski,
- instalacji elektrycznych i odgromowych – osoba posiadającą uprawnienia SEP,
- sprzętu gaśniczego i instalacji przeciwpożarowych – osoba posiadająca uprawnienia w zakresie konserwacji urządzeń przeciwpożarowych i gaśnic.

IV. SPOSOBY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POŻARU.

11. Każda osoba, która zauważy pożar lub inne miejscowe zagrożenie, zobowiązana jest wszelkimi dostępnymi środkami powiadomić:

- inne osoby znajdujące się w zagrożeniu,
- bezpośredniego przełożonego lub osoby z kierownictwa zakładu lub inna upoważnioną osobę,

- Państwową Straż Pożarną – tel. 998 (112),

- powiadomić inne podmioty i służby ratownicze w zależności od zaistniałej sytuacji

i potrzeb (np. pogotowie: ratunkowe, wodociągowe, energetyczne, gazowe).

12. W przypadku powstania pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, stwarzającego niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia ludzi, w pomieszczeniach należących do zakładu – kierownik wydziału lub osoba upoważniona uprawniony jest do podjęcia decyzji o ewakuacji osób z całego obiektu, jego części lub z poszczególnych pomieszczeń.

3. Każda osoba biorąca udział w działaniach ratowniczych powinna pamiętać, że:

1• w pierwszej kolejności należy ratować ludzi,

- w przypadku wystąpienia zagrożenia dla życia lub zdrowia należy natychmiast wycofać się ze strefy zagrożenia.

24. W przypadku pożaru należy:

1• wyłączyć dopływ energii elektrycznej do miejsc objętych pożarem,

- w miarę możliwości usunąć z zasięgu ognia materiały palne, w szczególności ciecze palne, a także maszyny i dokumenty,

• bez wyraźnej potrzeby nie należy otwierać drzwi, okien i innych otworów do pomieszczeń objętych pożarem,

- do gaszenia pożaru używać hydrantów wewnętrznych i gaśnic przenośnych właściwych dla palących się materiałów,
- nie gasić wodą materiałów wchodzących z nią w reakcje, cieczy ropopochodnych oraz urządzeń elektrycznych będących pod napięciem.

35. Działaniami ratowniczymi do czasu przybycia pierwszej jednostki straży pożarnej kieruje kierownik wydziału lub osoba przez niego upoważniona.

16. Z chwilą przybycia straży pożarnej wszyscy pracownicy biorący udział w działaniach ratowniczych zobowiązani są podporządkować się poleceniom strażaka kierującego akcją ratowniczą. Osoby upoważnione zobowiązane są ponadto do udzielania wszelkich niezbędnych informacji i wyjaśnień dotyczących obiektu i zaistniałego zdarzenia.

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA UDZIELANIA PIERWSZEJ POMOCY.

I. UWAGI OGÓLNE.

11. Przez pojęcie pierwszej pomocy rozumiemy szybkie, zorganizowane działanie prowadzone przez osoby (osobę) z otoczenia ofiary nieszczęśliwego wypadku. Sprawne i kompetentne działanie przy udzielaniu pierwszej pomocy ma decydujące znaczenie dla dalszych rezultatów leczenia przez fachowy personel medyczny i decyduje o życiu osoby poszkodowanej.

2. Postępowanie osoby (osób) ratującej powinno wyglądać następująco:

1 • ocena zdarzenia, podjęcie działania,

• jak najszybsze usunięcie czynnika działającego na poszkodowanego,

• ocena zaistniałego zagrożenia dla życia poszkodowanego:

- sprawdzenie oddechu oraz drożności dróg oddechowych,

- ocena stanu przytomności,

- ustalenie rodzaju urazu (rany, złamania itp.),

• zabezpieczenie chorego przed możliwością dodatkowego urazu lub innego zagrożenia (np. wyniesienie poszkodowanego miejsca działania czynników toksycznych),

• wezwanie pomocy fachowej (pogotowia ratunkowego, lekarza),

• zorganizowanie transportu poszkodowanego (jeśli lekarz nie może szybko przybyć).

II. ZRANIENIA.

11. Raną nazywamy urazowe uszkodzenia tkanek połączone z przerwaniem skóry lub błony śluzowej.

2. Pierwsza pomoc:

• natychmiastowe zatrzymanie krwotoku,

• usunięcie z rany ciał obcych (tylko widocznych i których usunięcie nie sprawia trudności),

• zabezpieczenie rany przed zakażeniem przez oczyszczenie okolicy rany spirytusem w promieniu 4-5 cm począwszy od brzegów rany na zewnątrz (głębokich ran nie należy przemywać żadnymi płynami antyseptycznymi ani wycierać a jedynie pokryć jałowym opatrunkiem i zabandażować),

• w przypadku rany zanieczyszczonej spłukać obficie 3% roztworem wody utlenionej,

• miejsce zranione przykryć wyjałowioną gazą, nałożyć na nią ligninę lub watę,

• opatrunek umocować bandażem, przylepcem, chusta trójkątną - w zależności od wielkości zranienia,

• wszystkich chorych (zranionych) z poważniejszymi uszkodzeniami należy kierować natychmiast do szpitala; właściwa pomoc lekarska winna być udzielona do 6-8 godzin od chwili zranienia.

13. Ranny, którego rany zanieczyszczone są ziemią lub kurzem, powinien obowiązkowo otrzymać surowicę przeciwwężcową.

III. KRWOTOKI.

1. Krwotokiem nazywamy szybki i obfity wylew krwi z uszkodzonego naczynia krwionośnego. Wypływanie krwi wolne i skąpe nazywamy krwawieniem.

2. Upływ krwi z tętnic zatrzymuje się doraźnie przez:

1• ucisk palcami krwawiącego naczynia:

- tętnicę uciska się do kości powyżej miejsca zranienia, z przykrwotokach z tętnicy

szyjnej i skroniowej – poniżej miejsca zranienia,

- przy krwotoku z rany na kończynie konieczne unieść ją do góry,

- ucisnąć należy silnie kciukiem, czterema palcami lub pięścią,

1• założenie opatrunku uciskowego:

- doraźnie zatrzymać krwawienie (ucisk palcami),

- położyć opatrunek z jałowej gazy (kilkakrotnie założony),

- mocno zabandażować.

3. Przy krwotokach wewnętrznych należy jak najszybciej oddać chorego pod opiekę lekarza.

IV. ZŁAMANIA.

11. Złamaniem jest przerwanie ciągłości kości np. na skutek urazu mechanicznego (złamanie może być wynikiem procesu chorobowego).

2. pierwsza pomoc:

• założyć jałowy opatrunek na ranę (w przypadku złamania otwartego),

• unieruchomić złamaną kończynę, stosując zasadę unieruchamiania dwóch sąsiadujących ze złamaniem stawów (np. przy złamaniu kości przedramienia będą to staw nadgarstkowy i staw łokciowy); do unieruchomienia kończyn należy stosować specjalne szyny druciane Kramera, a przy ich braku inne środki np. deszczułki, chusty trójkątne, bandaże,

• przy złamaniu kończyn górnych, podudzia i żeber chorego można przenosić i przewozić w pozycji siedzącej,

• przy złamaniu uda, miednicy i kręgosłupa – tylko w pozycji leżącej,

• przy złamaniu kręgosłupa chory musi być ułożony na twardym podłożu (np. deski, drzwi itp.),

• podać środki przeciwbólowe,

• zapewnić transport do lekarza.

V. ZWICHNIĘCIA.

11. Zwichnięciem nazywamy częściowe lub całkowite przemieszczenie się jednej lub kilku kości w obrębie stawu. Oprócz przemieszczenia dochodzi do uszkodzenia torebki stawowej i więzadeł.

2. Pierwsza pomoc:

- 1• przyłożyć zimny okład na zwichnięty staw (np. z altacetu),
- unieruchomić go za pomocą szyny i opaski,
- podać środki przeciwbólowe,
- przewieźć chorego do lekarza (przy zwichnięciach stawów kolanowego, biodrowego i skokowego - w pozycji leżącej).

VI. OPARZENIA.

11. Oparzenia to uszkodzenia tkanek miękkich (skóry, błon śluzowych, a w oparzeniach głębszych także tkanki podskórnej i mięśni) spowodowane działaniem energii: cieplnej, chemicznej, elektrycznej lub promieniowania.

2. rozróżniamy oparzenia:

- I stopnia (zaczerwienienie skóry z piekącym bólem),
- II stopnia (pojawienie się pęcherzyków wypełnionych płynem surowicznym oraz silnego bólu),
- III stopnia (oparzenie dotyczy także tkanki podskórnej, skóra przybiera barwę białą, szarą lub ciemnobrązową),
- IV stopnia (zwęglenie tkanek i daleko posunięta martwica).

13. Pierwsza pomoc:

- przerwać kontakt z czynnikami parzącymi,
- zmniejszyć występujący ból przez polewanie czystą, zimną wodą przez kilkanaście minut (oprócz zmniejszenia bólu woda zapobiega powstawaniu głębokich oparzeń) oraz przez podawanie środków przeciwbólowych; w przypadku oparzenia związkami chemicznymi należy je zmyć pod silnym strumieniem ziemnej wody,
- zabezpieczyć oparzoną powierzchnię przed zakażeniem opatrunkiem (jałowa gaza) przy oparzeniach I, II i III stopnia na małych powierzchniach ciała oraz przykrycie czystymi prześcieradłami, serwetami, rozwiniętymi płacami gazy- przy oparzeniach dużych powierzchni ciała,
- zapewnić poszkodowanemu możliwie szybko opiekę lekarską.

VII. ODMROŻENIA.

11. Odmrożenia to uszkodzenie tkanek miękkich wywołane miejscowym działaniem zimna.

2. Rozróżniamy odmrożenia:

- I stopnia (zblednięcie i zdrętwienie odmrożonej części ciała, pieczenie skóry)
- II stopnia (pojawienie się pęcherzy wypełnionych płynem surowicznym),
- III stopnia (dochodzi do martwicy tkanek).

13. Pierwsza pomoc:

- odmrożone miejsca stopniowo ogrzać (przy I stopniu),
- nałożyć jałowy opatrunek (II, III stopień),

- podać środki przeciwbólowe (II, III stopień),
- przewieźć chorego do szpitala (II, III stopień),
- przy wszystkich stopniach odmrożenia podawać ciepłe płyny do picia.

VIII. PORAŻENIE PRĄDEM ELEKTRYCZNYM.

1. Działanie prądu na organizm człowieka może być miejscowe – w postaci oparzenia lub ogólne – w postaci zaburzeń rytmu serca, włącznie z niebezpieczeństwem zatrzymania krążenia.

2. Pierwsza pomoc:

1• natychmiast uwolnić poszkodowanego spod działania prądu elektrycznego przez:

- wyłączenie napięcia właściwego obwodu elektrycznego,
- odciągnięcie porażonego od urządzeń będących pod napięciem (należy pamiętać

o stosowaniu przez ratującego odpowiedniego zabezpieczenia siebie przed porażeniem),

1• w zależności od stanu porażonego zastosować odpowiednie czynności ratownicze:

- przy zatrzymaniu oddechu - sztuczne oddychanie,
- przy zatrzymaniu czynności serca - masaż serca,
- przy oparzeniach, krwotokach, zranieniach itd. Postępować, jak w takich przypadkach jest konieczne.

IX. SZTUCZNE ODDYCHANIE METODĄ USTA-USTA.

11. Pierwszą czynnością jest zapewnienie drożności dróg oddechowych przez ułożenie poszkodowanego w pozycji na plecach na twardym podłożu oraz odchylenie głowy ku tyłowi. Kontrolujemy czy w jamie ustnej nie ma przedmiotów zaburzających drożność dróg oddechowych np. proteza lub inne obce ciała.

- prowadzący sztuczne oddychanie klęka z boku poszkodowanego,
- żuchwę wraz z głową odchylamy ku górze i ku tyłowi,
- wdmuchiwanie powietrza do ust chorego każdorazowo poprzedzone jest głębokim wdechem ratownika; prawidłowa obecność wdmuchiwanego powietrza do płuc sygnalizowana jest uniesieniem się klatki piersiowej poszkodowanego,
- przy każdorazowym wdmuchiwaniu powietrza do ust chorego należy zatkać mu nos palcami wolnej ręki,
- po odjęciu ust od ust chorego klatka piersiowa na skutek sprężystości jej ścian opada i wysłuchuje się szmer biernego wydechu poszkodowanego,
- częstotliwość sztucznego oddychania – 1 wdmuchnięcie co 5 sekund.

X. POŚREDNI MASAZ SERCA.

1. Jest zabiegiem wykonywanym jednocześnie ze sztucznym oddychaniem i obie te

czynności muszą być ze sobą zsynchronizowane.

12. Kolejne czynności przy wykonywaniu masażu serca:

- ratowany spoczywa w pozycji leżącej na wznak na twardym podłożu, tak jak przy prowadzeniu sztucznego oddychania,
- prowadzący masaż serca klęka z boku poszkodowanego,
- dłonie ułożone jedna na drugiej kładziemy na 1/3 dolnej części mostka, mając wyprostowane przedramiona w obu stawach łokciowych,
- ucisk wykonujemy dynamicznie, przenosząc ciężar tułowia na wyprostowane przedramiona,

1• warunkiem skuteczności masażu serca jest obniżenie się poziomu mostka o ok. 4 cm,

• masaż wykonywany jest z częstotliwością około 60 razy na minutę.

13. Podczas reanimacji należy stosować proporcję uciśnień do dmuchnięć 30:2.

XI. TELEFONY ALARMOWE.

112 - centrum powiadamiania ratunkowego,

997 - policja,

998 - straż pożarna,

999 - pogotowie.

Sporządził

Zatwierdził

INSTRUKCJA BHP PRZY SPAWANIU ELEKTRYCZNYM

I. Uwagi ogólne.

- Do wykonywania stałej pracy w zawodzie spawacza elektrycznego, może być dopuszczony pracownik, który:

- ukończył odpowiedni kurs spawalniczy z wynikiem pozytywnym oraz uzyskał ewentualnie odpowiednie uprawnienia,
- ma dobry stan zdrowia potwierdzony świadectwem lekarskim,

- Do pracy należy przystąpić wypoczętym, trzeźwym, ubranym w odzież roboczą wykonaną z tkaniny trudnopalnej względnie ze skóry, włosy przykryć beretem lub czapką, na nogach mieć buty ze spodniami trudno zapalnymi, na rękach rękawice spawalnicze oraz ochrony osobiste - fartuch skórzany, maska spawalnicza, okulary ochronne, indywidualny sprzęt ochrony dróg oddechowych.

- Prace związane z instalowaniem, demontażem, naprawami i przeglądami elektrycznych urządzeń spawalniczych powinni wykonywać pracownicy mający odpowiednie uprawnienia.

- Połączenie kilku spawalniczych źródeł energii nie powinno powodować przekroczenia, w stanie bez obciążenia, dopuszczalnego napięcia między obwodami wyjściowymi połączonych źródeł energii.
- Obwód prądu spawania nie powinien być uziemiony, z wyjątkiem przypadków, gdy przedmioty spawane są połączone z ziemią.
- Przewody spawalnicze łączące przedmiot spawany ze źródłem energii powinny być połączone bezpośrednio z tym przedmiotem lub oprzyrządowaniem, jak najbliżej miejsca spawania.

II. Podstawowe czynności przed rozpoczęciem pracy.

Spawacz powinien:

- zapoznać się z dokumentacją wykonawczą i zakresem prac spawalniczych,
- zaplanować kolejność wykonywania poszczególnych spawań,
- przygotować odpowiednie elektrody,
- przygotować odpowiednie szkła do maski spawalniczej,
- sprawdzić stan połączeń instalacji spawalniczej oraz uchwytu elektrody,
- sprawdzić, czy wykonanie spawania nie zagraża otoczeniu (działanie promieniowania łuku, możliwość zapalenia elementów łatwo zapalnych),
- sprawdzić, czy w przypadku spawania na ścianie, po drugiej stronie nie może nastąpić zapalenie,
- wszelkie zauważone nieprawidłowości zgłosić natychmiast przełożonemu w celu ich usunięcia.

III. Czynności podczas spawania.

- Zabezpieczyć stanowisko pracy, o ile nie ma stałych, ruchomymi ekranami przeciwooblaskowymi i przeciwoodpryskowymi.
- Używać do spawania przewodów elektrycznych i uchwytu do elektrody tylko w dobrym stanie technicznym (nieuszkodzona izolacja).
- Stosować tylko właściwe grubości elektrod do spawania.
- Mocować i ustawiać rzetelnie i solidnie spawany przedmiot i tak, aby nie uległ on uszkodzeniu.
- Ustawić detale do spawania w taki sposób, aby uniemożliwić ich przesunięcie lub przewrócenie się. Przy odbijaniu żużła używać młotków igłowych i okularów ochronnych.
- Przy spawaniu wewnątrz kotłów, zbiorników lub w ciasnych pomieszczeniach niezależnie od stosowanej wentylacji, używać ochron dróg oddechowych.
- Przy pracy wewnątrz zbiorników, kotłów i innych metalowych pomieszczeń, stosować oświetlenie elektryczne na napięcie 24V.
- Upewnić się, czy element spawany nie grozi upadkiem lub odsunięciem się niebezpiecznym dla pracownika.

- Przy spawaniu na rusztowaniach sprawdzić stan ich sprawności.
- Ochronić drogi oddechowe, oczy, twarz i ręce przed poparzeniem i naświetleniem poprzez stosowanie odpowiednich ochron osobistych.
- Włączyć indywidualny wyciąg powietrza, jeżeli taki jest założony, aby wyziewy gazowe były usuwane ze stanowiska.
- Używać tylko właściwych, nie uszkodzonych i nie zaoliwionych narzędzi i pomocy warsztatowych.
- Każdą powierzoną pracę wykonywać dokładnie, zgodnie z obowiązującym procesem technologicznym i wg wskazówek zwierzchnika.
- Każdy wypadek przy pracy zgłaszać swojemu przełożonemu, a stanowisko pracy pozostawić w takim stanie, w jakim zdarzył się wypadek.

IV. Czynności zabronione.

- Spawaczowi zabrania się:
 - Chwytnia gorącego metalu przygotowanego do spawania lub po spawaniu.
 - Samodzielnie naprawiać uszkodzone przewody elektryczne (instalację elektryczną).
 - W czasie przerw w pracy trzymać pod pachą uchwyt do elektrody.
 - Odsuwania maski spawalniczej zbyt daleko od twarzy, odkładania jej przed zgaśnięciem łuku, a także zapalenie łuku bez zabezpieczenia twarzy.
 - Spawania bez prawidłowego uziemienia elementu spawanego.
 - Stosować prowizoryczne połączenie urządzeń spawalniczych.
 - Powodować, aby podłoga na stanowisku roboczym była mokra, śliska, nierówna, zanieczyszczona śmieciami, zatarasowana.

V. Podstawowe czynności po zakończeniu pracy.

Spawacz powinien:

- Wyłączyć spawarkę spod napięcia.
- Sprawdzić, czy podczas spawania na stanowisku lub obok stanowiska nie został zaprószoney ogień.
- Uporządkować stanowisko pracy, usunąć końcówki elektrod oraz żużel spawalniczy.
- Uporządkować sprzęt spawalniczy.

VI. Uwagi końcowe.

- Podczas wykonywania prac spawalniczych wewnątrz zbiorników, kotłów lub innych pomieszczeń zamkniętych (do 15m³), spawacz powinien być ubezpieczony przez innego pracownika, przebywającego na zewnątrz.
- W razie wątpliwości co do bezpieczeństwa przy wykonywaniu powierzonej pracy, pracownik ma prawo przerwać pracę i zwrócić się do przełożonego o wyjaśnienie sytuacji.

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY DLA OBSŁUGI WIERTARKI STOŁOWEJ

I. WARUNKI DOPUSZCZENIA PRACOWNIKA DO PRACY

- ukończone 18 lat (młodziacy w ramach praktycznej nauki zawodu pod nadzorem instruktora)
- ukończona co najmniej szkołę zawodową w danej specjalności lub inne uprawnienia do wykonywania zawodu
- przejście odpowiedniego instruktażu zawodowego, zapoznanie się z instrukcją obsługi, przeszkolenie bhp i p.poż.

- stan zdrowia odpowiedni do wykonywanej pracy potwierdzony świadectwem wydanym przez uprawnionego lekarza
- ubrany w odzież roboczą przewidzianą dla danego stanowiska w zakładowej tabeli norm odzieży roboczej
- przy obsłudze maszyn z ruchomymi elementami nie można pracować w odzieży z luźnymi (zwisającymi) częściami jak np. luźno zakończone rękawy, krawaty, szaliki poły, oraz bez nakryć głowy okrywających włosy

II. CZYNNOŚCI PRZED ROZPOCZĘCIEM PRACY

- przygotować urządzenia pomocnicze do składowania materiałów, przyrządów, narzędzi i odpadów
 - dokładnie zapoznać się z dokumentacją wykonawczą i instrukcją obsługi wiertarki
 - zaplanować kolejność wykonywania poszczególnych czynności, dobrać wiertło odpowiednie do obrabianego materiału
 - przygotować materiał do przetworzenia (obróbki) ustawiając go w sposób zapewniający maksymalne bezpieczeństwo przy zachowaniu granic stanowiska roboczego
 - sprawdzić stan techniczny wiertarki (osłony na układzie napędowym) i oświetlenia stanowiska, a w szczególności stan instalacji elektrycznej (wyłączników), sprawdzić stan uchwytu
 - próbnie uruchomić wiertarkę i sprawdzić jej działanie
- PRACOWNIK URUCHAMIAJĄCY WIERTARKĘ POWINIEN PRZED DOKONANIEM TEJ CZYNNOŚCI SPRAWDZIĆ DOKŁADNIE, CZY JEJ URUCHOMIENIE NIE GROZI WYPADKIEM
- przygotować niezbędne pomoce warsztatowe, przyrządy pomiarowe, narzędzia pracy, zmiotki, haczyki oraz konieczne ochrony osobiste, np. okulary, maski itp.
 - zauważone usterki i uchybienia zgłosić natychmiast przełożonemu

III. ZASADY I SPOSOBY BEZPIECZNEGO WYKONYWANIA PRACY

NIE WOLNO:

- zdejmować osłony i zabezpieczenia z wiertarki
- obsługiwać wiertarkę w rękawicach ochronnych lub z zabandażowanymi palcami
- niewłaściwie chłodzić wiertło: chłodzić obrabiany przedmiot lub narzędzie mokrymi szmatami lub pakułami podczas pracy wiertarki
- hamować ręką wrzeczono przy wyłączeniu silnika, przytrzymywać nawiercany przedmiot ręką, dotykać wiertła w czasie ruchu
- smarować i konserwować wiertarkę w czasie ruchu
- dmuchiwać wióry ustami lub sprężonym powietrzem, usuwać wióry rękami
- stosować do oświetlenia stanowiskowego napięcie wyższe niż 24 V
- używać do pracy niewłaściwych lub uszkodzonych narzędzi

- pozostawiać klucza w uchwycie lub klin w otworze wrzeciona
- wiercić metale ciągliwe bez łamania wiórów
- mocować lub zdejmować przedmiot w czasie ruchu wrzeciona
- pracować z niewłaściwym lub źle naostrzonym wiertłem
- używać szafki narzędziowej i urządzeń do składania wyrobów,
- ręcznie przemieszczać i przewozić ciężary o masie przekraczającej ustalone normy
- podtrzymywać przy mocowaniu wiertło od dołu
- mocować wiertła z uchwytem stożkowym w uchwytach wiertarskich (przeznaczonych do wiertła cylindrycznych)
- pozostawiać żadnych przedmiotów na płycie stołu

NAKAZUJE SIĘ:

- prawidłowo ułożyć i mocować wiertło (w sposób pewny)
- opierać wiertło o dno uchwytu
- sukcesywnie usuwać odpady
- pasy pędne, liny i taśmy pędne napinać, naprawiać, łączyć, skracać i smarować po unieruchomieniu maszyny
- utrzymywać w porządku miejsce pracy, nie rozrzucać narzędzi i przedmiotów przeznaczonych do obróbki lub obrabionych,
- przy obróbce materiału o znacznej długości stosować odpowiednie podstawki
- utrzymywać posadzkę w czystości i suchą
- używać tylko sprawnych narzędzi i pomocy warsztatowych, nieuszkodzonych, prawidłowo oprawionych jak: młotki, pilniki, przecinaki itp.
- przedmiot mocować mocno w imadle maszynowym (lub przy pomocy śrub dociskowych), ale tak aby nie uległ uszkodzeniu
- w razie potrzeby używać ochrony osobistej
- małe przedmioty trzymać przy pomocy kleszczy lub ręcznych uchwytów
- dosuwać wiertło do przedmiotu ostrożnie i powoli
- nie wywierać nadmiernego nacisku na wiertło podczas pracy
- wyłączać silnik wiertarki w razie konieczności oddalenia się, przerwy w dopływie prądu, wykonywania pomiarów, mocowania przedmiotu
- przy wierceniu głębokich otworów przerywać posuw i usuwać wióry

IV. CZYNNOŚCI PO ZAKOŃCZENIU PRACY

- odkładać obrabiane i gotowe elementy na wyznaczone miejsca
- wyłączyć wiertarkę wyłącznikiem (głównym)
- uprzątnąć stanowisko pracy z wiórów, chłodziwa, oraz uporządkować narzędzia i sprzęt ochronny

V. ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH AWARYJNYCH

- o wadach i / lub uszkodzeniach wiertarki należy niezwłocznie zawiadomić przełożonego

- wiertarki, których uszkodzenie stwierdzono w czasie pracy, powinny być niezwłocznie zatrzymane, odłączone od zasilania i odpowiednio oznakowane tablicą ostrzegawczą "Uwaga naprawa - nie uruchamiać",
- bezwzględnie udzielić pierwszej pomocy poszkodowanym
- w razie awarii maszyny stwarzającej zagrożenie dla otoczenia należy zastosować zrozumiałą i dostrzegalną sygnalizację ostrzegawczą i alarmową
- każdy zaistniały wypadek przy pracy zgłaszać swojemu przełożonemu, a stanowisko pracy pozostawić w takim stanie, w jakim nastąpił wypadek

VI. UWAGI

- narzędzia i urządzenia o napędzie mechanicznym podlegają okresowym przeglądom i badaniom na skuteczność zerowania
- Na podstawie art. 210 K.P. pracownik ma prawo- w razie gdy warunki pracy nie odpowiadają przepisom bhp i stwarzają bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia pracownika lub gdy wykonywana przez niego praca grozi takim niebezpieczeństwem innym osobom - powstrzymać się od wykonywanej pracy, zawiadamiając o tym niezwłocznie przełożonego.

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY DLA TOKARZY

I. Uwagi ogólne

- Do samodzielnej pracy na stanowisku tokarza może przystąpić pracownik legitymujący się:

1. Przeszkoleniem:

- a. wstępnym, ogólnym i instruktażem stanowiskowym bhp,
- b. w zakresie ochrony ppoż.,
- c. mający zezwolenie na wykonywanie tej pracy od bezpośredniego przełożonego.

2. Dobrym stanem zdrowia potwierdzonym zaświadczeniem lekarza medycyny pracy.

- Pracownik powinien być:

- a. trzeźwy, wypoczęty,
- b. ubrany w odzież roboczą, która winna być czysta, obcisła, bez luźno zwisających elementów, w odpowiednim obuwiu roboczym. Przy pracach przy których mogą wystąpić odpryski powinien założyć okulary ochronne i ewentualnie np. gumowy fartuch roboczy,

- Winien także:

1. zapoznać się z treścią instrukcji ogólnej i szczegółowej bhp oraz stosować się do nich w czasie pracy,
2. wysłuchać poleceń bezpośredniego przełożonego dotyczących przebiegu bezpiecznej pracy danego dnia roboczego, prawidłowego wykonywania zadań,

3. przygotować odpowiednio stanowisko pracy:

- usunąć zbędne przedmioty,
- sprawdzić, czy podłoże wokół urządzenia nie jest śliskie, zatarasowane. Ewentualne przeszkody należy usunąć.
- sprawdzić stan tokarki:
 - a. osłon i urządzeń sterujących,
 - b. urządzeń zabezpieczających,
 - c. systemu smarowania i chłodzenia,
 - d. oświetlenia,
 - e. stan narzędzi skrawających i pomocniczych,
 - f. stan zamocowania, narzędzi skrawających,
 - g. stan zamocowania materiału (jeśli wystaje on poza wrzeciono należy go odpowiednio zabezpieczyć),
 - h. stan włączników,
 - i. ustawienie zderzaków,
 - j. położenie dźwigni przekładni biegów,
 - k. położenie dźwigni sprzęgła,
 - l. czy klucz nie znajduje się w uchwycie,

- przy toczeniu w kłach sprawdzić:

- a. zamocowanie konika i kła w koniku, sercówki i zbieraka,
 - b. smarowanie kła i wykonanie nakiełka w przedmiocie,
4. zapewnić swobodny dostęp do tokarki,

II. Czynności pracownika podczas realizowania pracy

- Pracownik powinien:

1. Powierzone zadania wykonywać dokładnie, zgodnie z zaleconymi zasadami i przepisami, a także z zaleceniami bezpośredniego przełożonego. Wszystkie czynności winny być wykonywane tak, by nie stwarzały zagrożeń zarówno dla wykonującego je jak i dla współpracowników czy też osób postronnych.
2. Koncentrować całą swoją uwagę na czynnościach wykonywanych.
 - a. nóż należy powoli dosuwać do przedmiotu obrabianego,
 - b. stosować właściwe dla danej obrabiarki szybkość i głębokość skrawania oraz posów,
 - c. w odpowiednim czasie wyłączyć posów mechaniczny tzn. przy zbliżeniu się noża do odsadzenia materiału, tarczy zbierakowej czy uchwytu,
 - d. w czasie mocowania materiału lub narzędzi należy uważać , aby nie włączyć przypadkowo sprzęgła obrabiarki,
 - e. nie należy kłaść jakichkolwiek przedmiotów na łożu, suporcie, wrzecienniku lub innych częściach obrabiarki. Spadający przedmiot może uderzyć w dźwignię sprzęgła i włączyć obroty wrzeciona,
 - f. wióry winny być usuwane za pomocą haczyków ze specjalną osłoną chroniącą dłoń przed skaleczeniem,
 - g. uchwyty i tarcze zbierakowe należy dokręcać i odkręcać ręcznie – nie za pomocą włączania wrzeciona,
 - h. sprawdzania rozwiertanych przedmiotów dokonywać po odsunięciu rozwiertaka na odległość przy której nie może dojść do skaleczenia,
 - i. przed obróceniem imaka należy zwrócić uwagę czy nie znajduje się on (lub zamocowane narzędzia) na drodze wirujących szczęk,
 - j. jeśli zaistnieje potrzeba użycia płótna ściernego nie wolno go trzymać bezpośrednio ręką. Należy umocować je za pomocą zacisku na odpowiednich wymiarów deseczkę, czy kołek z nacięciami i dopiero wtedy wykonać daną operację,
 - k. w razie potrzeby użycia pilnika stosować dostatecznie długi z nieuszkodzoną, prawidłowo osadzoną rączką. Podczas wykonywania tej czynności należy uważać by nie uderzał ono zabierak, uchwyty tak by mogło to spowodować pochwycenie szczękami lub obrabianym przedmiotem np. rękawa odzieży roboczej,
 - l. jeśli toczony są przedmioty niesymetryczne mające części wystające poza średnicę uchwytu zabezpieczyć strefę ruchu tych części i zachować szczególną ostrożność podczas ich obrabiania.

3. Bezwzględnie należy wyłączyć obrabiarkę gdy:
 - a. mocuje się narzędzia,
 - b. są mocowane przyrządy i uchwyty,
 - c. dokonuje się pomiarów przedmiotu obrabianego,
 - d. wykonuje się czyszczenie i smarowanie obrabiarki,
 - e. jest chwilowy brak dostawy prądu,
 - f. obsługujący obrabiarkę musi na chwilę opuścić swoje stanowisko pracy.

III. Czynności zabronione

- Zabronione jest:

1. Obsługiwanie urządzenia niezgodnie z jego DTR (dokumentacją techniczno-ruchową).
2. Obsługiwanie tokarki bez upoważnienia, w niewłaściwym ubraniu, bez odpowiednich osłon osobistych.
3. Doprowadzać, by na stanowisku pracy tokarki było mokro, ślisko, co może doprowadzić do utrudnień w jej obsłudze.
4. Składowanie w pobliżu urządzenia różnego rodzaju materiały i przedmioty.
5. Praca na obrabiarce która jest w nienależytym stanie technicznym.
6. Samodzielne przeprowadzanie napraw maszyny. Jej instalacji elektrycznej i oświetleniowej. Czynności te mogą wykonywać osoby legitymujące się odpowiednimi uprawnieniami.
7. Naprawianie obrabiarki podczas ruchu.
8. Wycieranie i oliwienie części pozostających w ruchu.
9. Praca na obrabiarce, która ma usunięte lub otwarte osłony mechanizmów napędów lub urządzeń elektrycznych.
10. Używanie dodatkowego oświetlenia elektrycznego o napięciu wyższym niż 24 V.
11. Hamowanie obrabiarki za pomocą rąk, czy manipulując jakimikolwiek przedmiotami przy uchwycie, wrzecionie, pasach czy obrabianym przedmiocie.
12. Chłodzenie narzędzi czy przedmiotów w czasie skrawania przy pomocy mokrych szmat czy pakuł.
13. Przedłużanie ramion kluczy przez rurki lub inne klucze
14. Regulowanie wymiarów kluczy chwytających nakrętki przy pomocy dodatkowo podkładanych blaszek.
15. Przytrzymywanie ręką obcinanych części.
16. Odciąganie i chwytanie gołą ręką wiórów.
17. Rozrzucanie wiórów wokół stanowiska pracy. Należy je składować w miejscach do tego przeznaczonych.
18. Przybliżanie za blisko twarzy do przedmiotu obrabianego.
19. Wycieranie rąk szmatami, którymi przedtem wycierana była obrabiarka gdyż jest możliwe skaleczenie dłoni wiórami.

20. Układanie przedmiotów przed i po obróbce na przejściach i drogach transportowych.

- Po zakończeniu pracy pracownik powinien:

1. Wyłączyć tokarkę wyłącznikiem głównym urządzenia.
2. Odłączyć spod napięcia.
3. Dokładnie oczyścić obrabiarkę.
4. Zabezpieczyć urządzenie tak, by było niemożliwe uruchomienie go przez osoby postronne, a tokarka nie stwarzała zagrożeń.
5. Oczyścić ochrony osobiste i ułożyć je na miejsce stałego składowania.
6. Uporządkować stanowisko pracy, odłożyć sprzęt służący do wykonywanej pracy na miejsce.

UWAGA!

W razie zauważenia usterek lub jakichkolwiek zagrożeń na stanowisku pracy lub przy działania tokarki należy je natychmiast zgłosić bezpośrednio przełożonemu by zostały natychmiast usunięte. Do pracy można przystąpić ponownie dopiero po ich usunięciu i ponownym sprawdzeniu pracy urządzenia.

IV. W przypadku powstania pożaru należy

- ostrzec osoby znajdujące się w obrębie zagrożenia,
- wyłączyć zasilanie budynku w energię elektryczną i odciąć dopływ gazu, równocześnie
- zaalarmować straż pożarną,
- powiadomić przełożonych o pożarze,
- podjąć decyzję o ewakuacji ludzi,
- przystąpić do prowadzenia akcji gaśniczej za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego.

Podczas akcji gaśniczej obowiązuje zasada podporządkowania się poleceniom kierującego akcją ratowniczo-gaśniczą.

V. W przypadku zaistnienia wypadku:

- udzielić poszkodowanemu pierwszej pomocy,
- w razie potrzeby wezwać pomoc lekarską,
- powiadomić przełożonych.

VI. Uwaga

1. W razie wątpliwości co do zachowania warunków bezpieczeństwa pracy pracownik ma prawo przerwać pracę i zwrócić się do przełożonego o wyjaśnienie sytuacji.
2. W przypadku znalezienia się wobec bezpośredniego niebezpieczeństwa powstrzymać się od wykonywania pracy. Pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia, nie może jednak odmówić podjęcia innej, równorzędnej pracy, gdy usunięcie zagrożenia przy poprzednio wykonywanej pracy nie jest możliwe.

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BHP PRZY OBSŁUDZE SPRĘŻAREK POWIETRZNYCH

I. UWAGI OGÓLNE.

Obsługę sprężarki powietrznej może wykonywać pracownik, który:

- ukończył 18 lat, a jego wiadomości w tej dziedzinie zostały sprawdzone i poświadczone przez kierownictwo techniczne zakładu pracy,
- posiada dobry stan zdrowia, jest trzeźwy, ubrany w obcisłe bez zwisających elementów ubranie robocze (rękawy winny być zapięte, aby wykluczona była możliwość pochwycenia ubrania przez wirujące części), nakrycie głowy i obuwie robocze.

II. CZYNNOŚCI DO WYKONANIA PRZED ROZPOCZĘCIEM PRACY

Pracownik obsługujący sprężarkę powietrzną powinien sprawdzić:

- prawidłowość pracy urządzeń sprężarkowych, automatyki sterowania i instalacji, zwracając szczególną uwagę:
 - o czy poziom oleju w sprężarce utrzymany jest na określonym poziomie - pomiędzy dwiema kreskami na olejowskazach,
 - o czy nie występują szmery i stuki w czasie pracy sprężarek,
 - o stan liczników godzin pracy,
 - o sprawdzić rurociąg między sprężarką a zbiornikiem, czy nie występuje ulot powietrza z instalacji

- sygnałem może być zbyt częste załączanie sprężarki;
 - stan techniczny pomieszczenia sprężarek (stacji sprężarek), pomieszczenie powinno być dobrze oświetlone światłem naturalnym i/lub sztucznym tak, aby zapewniona była dobra widoczność;
 - stan czystości i porządku w pomieszczeniu sprężarek, zwracając szczególną uwagę na drożność dróg komunikacyjnych (schody, przejścia);
 - czy wszystkie poruszające się części sprężarki, jeżeli są one dostępne podczas obsługi maszyny, są należycie osłonięte;
 - stan jej techniczny sprężarki, zabezpieczeń - zauważone usterki i braki zgłosić bezpośrednio przełożonemu;
 - czy tarcze manometrów są widoczne, a manometry sprawne oraz czy posiadają oznakowanie wskazujące najwyższe dopuszczalne ciśnienie;
 - stan techniczny chłodzenia cylindrów;
 - sprawdzić stan filtra oczyszczającego powietrze podawane do sprężarki:
- miejsce czerpania powietrza powinno się znajdować na zewnątrz pomieszczenia sprężarki, nie może być wystawione na bezpośrednią operację słoneczną. Miejsce czerpania powietrza należy chronić przed dostawaniem się zanieczyszczeń, takich jak: kurz, woda, gazy zapalne
- zwłaszcza acetylen, itp.,
 - miejsce czerpania powietrza powinno być należycie zabezpieczone za pomocą daszków i siatek przed dostaniem się wody i innych ciał,
 - konstrukcja filtrów powinna pozwalać na częste i dogodne ich czyszczenie,
 - z urządzeń oczyszczających powietrze należy możliwie najczęściej usuwać nagromadzony pył.

III. ZASADY I SPOSOBY BEZPIECZNEGO WYKONYWANIA PRACY

Pracownik obsługujący sprężarkę powinien:

- utrzymywać w stałej czystości sprężarkę,
- kontrolować wskazania manometrów na wszystkich stopniach ciśnienia, dla upewnienia się co do poprawności działania sprężarki,
- usuwać codziennie olej, wodę i zanieczyszczenia z odoliwiaczy i odwadniaczy,

- kontrolować stan zaworu bezpieczeństwa,
- zwracać uwagę na szczelność zaworów tłocznych celem zapobieżenia spadkowi wydajności i wzrostowi temperatury,
- wykonywać tylko prace wchodzące w zakres obsługi sprężarki, zlecone przez bezpośredniego przełożonego,
- w razie przerwy w dopływie prądu sprężarkę wyłączyć i o fakcie tym powiadomić bezpośredniego przełożonego oraz ewentualnych innych użytkowników,
- każdy zaistniały wypadek przy pracy niezwłocznie zgłosić swojemu bezpośredniemu przełożonemu, a stanowisko pracy pozostawić w takim stanie, w jakim nastąpił wypadek, pamiętając jednak o zachowaniu warunków bezpieczeństwa.

IV. CZYNNOŚCI ZABRONIONE PRACOWNIKOWI OBSŁUGUJĄCEMU SPRĘŻARKĘ

Pracownikowi obsługującemu sprężarkę zabrania się:

- czyszczenia i remontu sprężarki w ruchu,
- zdejmowania osłon ochronnych, podczas ruchu urządzenia
- wykonywania innych prac w pobliżu sprężarki,
- doprowadzania do zanieczyszczenia chłodnicy i zbiornika sprężonego powietrza,
- dopuszczania do wzrostu ciśnienia powietrza ponad wartości graniczne,
- spania lub wypoczyniania w pomieszczeniu sprężarek,
- opuszczania stanowiska pracy bez wiedzy i zgody przełożonego,
- zastawiania dróg i przejść ewakuacyjnych w pomieszczeniu sprężarek, a także przed budynkiem,
- dopuszczania, aby przejścia wokół stanowiska były zatarasowane lub stan posadzki niewłaściwy (mokra, śliska),
- przechowywania w pomieszczeniu materiałów i przedmiotów niezwiązanych z obsługą sprężarki.

V. PODSTAWOWE CZYNNOŚCI PRACOWNIKA PO ZAKOŃCZENIU PRACY

Pracownik obsługujący sprężarkę powinien:

- wyłączyć i zabezpieczyć sprężarkę przed uruchomieniem przez osoby nieupoważnione,
- uporządkować stanowisko pracy,
- przy pracy zmianowej, opuścić stanowisko pracy dopiero po zdaniu (przekazaniu) go obsługującemu następną zmianę.

- przed opuszczeniem stanowiska upewnić się, czy osoba przejmująca obsługę sprężarki prawidłowo zrozumiała przekazane informacje,

VI. UWAGI KOŃCOWE.

- W czasie czyszczenia lub remontu zabezpieczyć sprężarkę przed możliwością samoczynnego lub przypadkowego uruchomienia.
- Przed przystąpieniem do otwarcia komór zaworowych sprężarki należy ciśnienie powietrza w cylindrach obniżyć do atmosferycznego.
- Zawory bezpieczeństwa powinny być wyregulowane na ciśnienie podane przez producenta sprężarki, aby nawet przy nieznacznym przeciążeniu zawór bezpieczeństwa otworzył się samoczynnie.
- Podłogi i schody w pomieszczeniach sprężarek należy utrzymać w czystości w celu uniknięcia poślizgnięcia, rozlane oleje należy niezwłocznie usunąć.
- Podczas wycieku oleju należy usunąć nie tylko rozlaną ciecz, ale również przyczynę wycieku.
- Zagłębienia, otwory podłóg, kładki i mostki znajdujące się w pomieszczeniach sprężarek powinny być odgródzone barierami o wysokości co najmniej 1,10 m posiadającymi na dole krawężnik o wysokości 0,15 m.
- Do pomieszczenia sprężarek zabrania się wstępu osobom nieupoważnionym.
- Ustawienie, obsługę, konserwację i remont urządzenia może przeprowadzać tylko kwalifikowany personel.

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BHP PRZY OBSŁUDZE ELEKTRONARZĘDZI

I. Przed dopuszczeniem do pracy z zastosowaniem elektronarzędzi

- pracownicy muszą być dokładnie zapoznani z instrukcją ich obsługi, zasadą działania, budową oraz bezpiecznymi metodami pracy, czyli z dokumentacją techniczno -ruchową, ogólnymi przepisami BHP dotyczącymi pracy z zastosowaniem elektronarzędzi.
- Ubranie robocze pracownika obsługującego elektronarzędzia powinno być całe, w miarę dopasowane, rękawy zapięte w nadgarstkach.
- Elektronarzędzia muszą być zerowana zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- Elektronarzędzia muszą być poddawane udokumentowanym przeglądom zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- Przewody doprowadzające energię elektryczną powinny być zainstalowane w sposób wykluczający ich uszkodzenie.
- Elektronarzędzia mogą być stosowana tylko zgodnie z przeznaczeniem

II. Przed przystąpieniem do pracy należy:

- sprawdzić czy elektronarzędzie jest w pełni sprawne technicznie, a w szczególności:
 - czy przewody elektryczne nie są uszkodzone,
 - czy przełącznik do włączania i wyłączania elektronarzędzia jest sprawny,
 - czy przedłużacz doprowadzający energię elektryczną jest zerowany lub uziemiony i dopuszczony do tego celu,
 - czy wszystkie części ochronne są w należyтым stanie.
- Jeżeli pracownik stwierdzi, że elektronarzędzie nie jest pełnosprawne należy natychmiast zabezpieczyć go przed uruchomieniem i zawiadomić przełożonych!

III. Do obowiązków pracownika obsługującego elektronarzędzia należy:

- przestrzegać bezpiecznych metod pracy zgodnych z niniejszą instrukcją, DTR-ką lub inną instrukcją obsługi producenta oraz zgodnych z wskazówkami udzielanymi przez osobę udzielającą instruktażu,
- dbać o dobry stan techniczny elektronarzędzi i ich pełną sprawność techniczną,
- nie używać do pracy elektronarzędzi na deszczu oraz pozostawiać na deszczu,
- nie używać elektronarzędzi do pracy w wilgotnym i mokrym pomieszczeniu,
- nie używać elektronarzędzi do celów nie zgodnych z ich przeznaczeniem, dbać o dobre oświetlenie,
- zwracać uwagę na rodzaj obrabianego materiału i sprawdzać czy obrabianie danego materiału nie spowoduje powstania łatwopalnych lub wybuchowych pyłów - substancji,

- przestrzegać, aby elektronarzędzia nie były używane w pobliżu substancji palnych lub gazów,
- dbać o to, aby narzędzia obróbcze były zawsze w należyłym stanie (ostre, czyste) oraz prawidłowo i bezpiecznie mocowane (uchwyty mocujące winny być zawsze wolne od oleju i tłuszczu),
- zwracać uwagę na to, aby nie pozostawiać klucza od mocowania narzędzi wsadzonego w uchwyt narzędzia (np. klucza do mocowania wiertła w uchwytach wiertarskich),
- dbać o porządek i czystość stanowiska pracy,
- wyjmować wtyczkę z sieci energetycznej podczas wymiany narzędzi, prac ustawczych, konserwujących,
- używanie przewodów przedłużających dopuszczonych do tego celu,
- zapewnienie prawidłowej cyrkulacji powietrza - należy zawsze zważać na to, aby otwory powietrza do chłodzenia, umieszczone w obudowie silnika elektronarzędzi były wolne od zanieczyszczeń,
- nie dopuszczać do tego, aby przewód elektryczny uległ przegrzaniu, został zanieczyszczony olejem, lub został narażony na uszkodzenie z powodu ostrych krawędzi,
- nie dopuszczać do przeciążania urządzeń, nie nosić ozdób, które mogą być wciągnięte przez ruchome części elektronarzędzi,
- w przypadkach uzasadnionych należy zakładać okulary ochronne (np. wióry odpryskowe, opiłki przy szlifowaniu) oraz maskę chroniącą drogi oddechowe (np. przy powstawaniu pyłów), w przypadku, gdy elektronarzędzia posiadają przyłącza do odkurzaczy to należy je utrzymywać w należyłym stanie i wykorzystywać,
- przestrzegać zasady, aby nie nosić elektronarzędzi trzymając ich za przewód elektryczny a podczas wyciągania przewodu energetycznego z wtyczki gniazda zasilającego nie pociągać za przewód
- Po zakończonej pracy należy elektronarzędzia wyłączyć spod napięcia, oczyścić oraz zabezpieczyć przed przypadkowym uruchomieniem oraz uporządkować stanowisko pracy.
- Remont, naprawę elektronarzędzi może wykonywać tylko autoryzowany serwis lub osoba upoważniona przez kierownika zakładu.

IV. PAMIĘTAJ!

- Elektronarzędzi nie wolno pod żadnym pozorem pozostawić bez nadzoru, jeżeli jest włączone napięcie elektryczne!
- Nie używaj elektronarzędzi na deszczu!
- Po zakończonej pracy elektronarzędzia wyłączaj spod napięcia, oczyść oraz zabezpiecz przed przypadkowym uruchomieniem oraz uporządkuj stanowisko pracy!
- W przypadku zauważenia jakichkolwiek niesprawności kategorycznie zabrania się podejmowania pracy a o zauważonych usterkach niezwłocznie należy powiadomić przełożonych!

- Do pracy używać tylko narzędzi lub materiałów obróbczych (np. materiały ściernie) zgodnie z wytycznymi producenta.
- Materiał obrabiany musi być zawsze pewnie zamocowany.
- Elektronarzędzi nie wolno pod żadnym pozorem pozostawić bez nadzoru, jeżeli jest włączone napięcie elektryczne!

V. Uwagi końcowe:

- każdy zaistniały wypadek natychmiast zgłaszać przełożonemu, a stanowisko (miejsce) wypadku pozostawić w takim stanie, w jakim wypadek nastąpił, aż do przybycia zespołu powypadkowego. Dokonywanie zmian w miejscu wypadku jest dozwolone jedynie

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY PRZY OBSŁUDZE PIŁY TARCZOWEJ DO CIĘCIA DREWNA

I. Pracownik obsługujący piłę tarczową powinien:

1. znać i przestrzegać przepisy oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisy przeciwpożarowe. Musi legitymować się ukończeniem, co najmniej szkolenia wstępnego ogólnego oraz instruktażu stanowiskowego,
2. mieć dobry stan zdrowia potwierdzony zaświadczeniem lekarza medycyny pracy,
3. mieć ukończone 18 lat.

II. Przed rozpoczęciem pracy pracownik powinien:

1. Założyć odpowiednią do rodzaju wykonywanej pracy odzież ochronną i roboczą, zadbać by używany sprzęt ochrony osobistej był sprawny i gotowy do użycia.
2. Zapoznać się z dokumentacją wykonawczą, wysłuchać poleceń przełożonego dotyczących prawidłowego i bezpiecznego wykonania powierzonego zadania.
3. Sprawdzić stan techniczny piły, a przede wszystkim:
 - stan osłon górnej i dolnej nastawialnej, czy są one dostosowane do największej piły przewidzianej do pracy na danej pilarence,
 - piła jest trwale umocowana na fundamencie,
 - wszystkie metalowe części piły są uziemione lub zerowane,
 - tarcza piły:
 - ma odpowiednią metryczkę,
 - nie jest pęknięta lub uszkodzona,
 - ma odpowiednio rozwiedzione zęby,
 - jest osłonięta pod stołem nieruchomą, na stałe zamocowaną osłoną,
 - jest osłonięta nad stołem osłoną ruchomą (kapturem), zakrywającą zęby niepracujące,
 - czy wyłącznik energii elektrycznej jest odpowiednio zabezpieczony przed przypadkowym włączeniem lub też wyłączeniem piły,
 - działanie piły nieobciążonej, przed mocowaniem (lub przecinaniem) materiału czy przedmiotu.
4. Usunąć wszelkie zbędne przedmioty z maszyny.

5. Przygotować stanowisko do wykonania operacji cięcia drewna (oświetlenie, pole odkładcze, kliny rozdzielcze itp.).
6. Zabezpieczyć położenie ciętego drewna wystającego poza gabaryty maszyny.
7. Zgłosić przełożonemu wszelkie dostrzeżone nieprawidłowości i zagrożenia mogące mieć wpływ na bezpieczeństwo pracy

8. Przed uruchomieniem maszyny pracownik powinien:

Sprawdzić czy:

- uruchomienie piły nie stworzy zagrożeń wypadkowych,
- nie zostało uszkodzone uziemienie,
- podłoga wokół stanowiska jest sucha, czysta, niezatarasowana,
- tarcza zamocowana jest prawidłowo,
- czy klin rozdzielczy od strony zębów niepracujących spełnia następujące wymagania:
 - jest wykonany ze stali narzędziowej,
 - jego szerokość mierzac po płaszczyźnie stołu, nie może być mniejsza niż 50 mm,
 - jego grubość musi być większa od grubości stosowanej aktualnie tarczy, lecz mniejsza o 0,5 mm od rozwarcia zębów tarczy,
 - jego wierzchołek powinien znajdować się 2 mm poniżej najwyższego a tarczy,
 - jego oddalenie od zębów tarczy nie może przekraczać 2mm,
 - powinien być nastawialny w płaszczyźnie tarczy w kierunku pionowym i poziomym.

III. Czynności pracownika podczas obsługi:

Pracownik obsługujący piłę tarczową powinien:

1. Sprawdzić, czy materiały przeznaczone do cięcia nie posiadają metalowych elementów, w razie potrzeby usunąć je przed cięciem.
2. Cięty materiał przesuwać do tarczy wolno i ostrożnie.
3. Podczas wykonywania powierzonej pracy, koncentrować swoją całą uwagę wyłącznie na czynnościach wykonywanych,
4. Pracę wykonywać dokładnie zgodnie ze wskazówkami przełożonego a także obowiązującą technologią cięcia.
5. Materiały do cięcia lub już pocięte składować tak, aby nie stwarzały żadnych zagrożeń wypadkowych.
6. Używać wyłącznie sprawnych i właściwych tarcz do cięcia drewna,
7. Czynności wymiany tarczy wykonywać w rękawicach ochronnych. Piła musi być wyłączona spod napięcia.
8. Odpady drewniane, wióry i trociny, które nie zostały usunięte przez urządzenia wyciągowe, umieszczać w pojemnikach na ten cel przeznaczonych.

9. Materiał przeznaczony do cięcia popychać wyłącznie do przodu za pomocą "popychacza", nigdy nieuzbrojonymi rękoma.
10. Stać z boku maszyny i przecinanego materiału, aby uniknąć urazu w przypadku "odrzutu" przecinanego drewna (często dzieje się tak przy cięciu drewna z sękami).
11. Usuwać na bieżąco odpadki drewniane, wióry i trociny z piły. Może to robić dopiero po wyłączeniu piły spod napięcia - za pomocą zmiotek, nigdy gołą ręką.

Pracownik powinien niezwłocznie powiadomić przełożonego o ewentualnych nieprawidłowościach w pracy piły celem ich usunięcia. W przypadku jakichkolwiek wątpliwości, co do bezpiecznego wykonania powierzonego zadania, wysłuchać wskazówek i instruktażu bezpośredniego przełożonego i dostosować się do jego poleceń.

IV. Pracownikowi zabrania się:

1. Pochylać się nad ciętym materiałem zbyt nisko.
2. Podczas cięcia materiału stać w miejscu, gdzie może nastąpić tzw. "odrzut" ciętego przedmiotu.
3. Popychać cięty materiał nieuzbrojonymi w popychacz rękami.
4. Dotykać urządzeń napędowych będących pod napięciem.
5. Ciąć materiał za pomocą piły z uszkodzoną, stępią lub pękniętą tarczą,
6. Usuwać odpadki drewniane (wióry, trociny itp.) ze stołu maszyny podczas pracy piły.
7. Pozostawiać włączoną piłę bez nadzoru.
8. Zdejmować osłony i zabezpieczenia z piły.
9. Składować zbyt blisko samej maszyny materiały do cięcia lub przedmioty już pocięte.
10. Opuszczać stanowisko pracy bez ważnych przyczyn, bez wiedzy i zgody przełożonego.
11. Dopuszczać do obsługi piły osoby nieuprawnione, bez wiedzy i zgody bezpośredniego przełożonego.
12. Dokonywać samodzielnych naprawy maszyny, przeprowadzania konserwacji piły będącej w ruchu,
13. Hamować tarczę piły za pomocą jakichkolwiek przedmiotów lub ręką.
14. Sprawdzać dokładność cięcia czy wymiarów ciętych elementów drewna, w czasie pracy maszyny.
15. Spożywać podczas pracy napoje alkoholowe, a także wykonywać pracę będąc po użyciu alkoholu.

V. Podstawowe czynności pracownika po zakończeniu pracy:

Pracownik powinien:

1. Wyłączyć maszynę spod napięcia i zabezpieczyć ją przed jej ewentualnym włączeniem.
2. Odłożyć na właściwe miejsce pocięty materiał.
3. Dokładnie posprzątać całe swoje stanowisko pracy.
4. Odłożyć używaną do cięcia tarczę piły, do szafki narzędziowej.
5. Sprawdzić czy pozostawiona maszyna nie stworzy żadnych zagrożeń wypadkowych.

VI. W przypadku powstania pożaru należy:

1. ostrzec osoby znajdujące się w obrębie zagrożenia,
2. wyłączyć zasilanie budynku w energię elektryczną i odciąć dopływ gazu,
3. równocześnie:
 - zaalarmować straż pożarną,
 - powiadomić przełożonych o pożarze,
 - podjąć decyzję o ewakuacji ludzi,
 - przystąpić do prowadzenia akcji gaśniczej za pomocą podręcznego sprzętu gaśniczego.

PODCZAS AKCJI GAŚNICZEJ OBOWIĄZUJE ZASADA BEZWZGLĘDNEGO PODPORZĄDKOWANIA SIĘ POLECENIOM KIERUJĄCEGO AKCJĄ RATOWNICZO-GAŚNICZĄ.

VII. W przypadku zaistnienia wypadku:

1. udzielić poszkodowanemu pierwszej pomocy,
2. w razie potrzeby wezwać pomoc lekarską,
3. powiadomić przełożonych.

W przypadku znalezienia się wobec bezpośredniego niebezpieczeństwa pracownik ma prawo powstrzymać się od wykonywania pracy (zachowuje wtedy prawo do wynagrodzenia, nie może jednak odmówić podjęcia innej równorzędnej pracy, gdy niezwłoczne usunięcie zagrożenia nie jest możliwe).

Sporządził

Zatwierdził

INSTRUKCJA BHP PRZY OBSŁUDZE FREZARKI

I. Pracownik obsługujący frezarkę powinien:

- znać i przestrzegać przepisy oraz zasady bezpieczeństwa i higieny pracy, a także przepisy przeciwpożarowe. Musi legitymować się ukończeniem, co najmniej szkolenia wstępnego ogólnego oraz instruktażu stanowiskowego,
- mieć dobry stan zdrowia potwierdzony zaświadczeniem lekarza medycyny pracy,
- mieć ukończone 18 lat.

II. Przed rozpoczęciem pracy pracownik powinien:

- sprawdzić działanie wyłącznika awaryjnego,
- sprawdzić stan osłon elementów ruchomych,
- sprawdzić działanie wyłączników krańcowych,
- sprawdzić działanie dźwigni posuwu, sprzęgła, obrotów.

III. Zasady i sposoby bezpiecznego wykonywania pracy.

- W czasie pracy należy zachować szczególne środki ostrożności i całą uwagę skupić na wykonywanych czynnościach.

- Obrabiany przedmiot musi być bezwzględnie zamocowany mocno i w sposób pewny, aby nie nastąpiło wyrwanie go w czasie frezowania.
- Przedmioty większe mocuje się wprost do stołu frezarki, używając docisków.
- Przedmioty mniejsze można mocować w imadle maszynowym zwykłym lub uniwersalnym przykręconym do stołu frezarki.
- Zakładanie i zdejmowanie obrabianego przedmiotu może być wykonane tylko po zatrzymaniu narzędzia skrawającego - frezu.

IV. Czynności zakazane pracownikowi obsługującemu frezarkę.

- Nie opierać się o frezarkę w czasie jej pracy.
- Nie wolno czyścić ani smarować maszyny w czasie pracy narzędzia.
- Nie wolno dokonywać pomiarów obrabianego przedmiotu w czasie pracy narzędzia.
- Pamiętać aby w czasie pracy zostawiać narzędzia, klucze i inne przedmioty na stole frezarki.
- Zabrania się pracować bez osłon elementów ruchomych i osłon narzędzi.
- Zabronione jest chłodzenie obrabianego przedmiotu szmatami lub pakułami.
- Zabrania się dokonywać napraw frezarki w czasie jej pracy.
- Nie wolno pracować w luźnym i rozpiętym ubraniu roboczym oraz bez nakrycia głowy.

V. Zasady i sposób bezpiecznego wykonywania pracy.

- Stanowisko pracy powinno być utrzymane w należyтым porządku, wszelkie narzędzia należy układać w miejscu na ten cel przeznaczonym.
- Ubranie robocze powinno być obcisłe i dobrze pozapinane, szczególnie rękawy; należy używać nakrycia głowy.
- Na stanowisku pracy i w pobliżu frezarki należy utrzymywać stale czystość i porządek, nie dopuszczać do gromadzenia się odpadów, usuwać wióry.
- Wszelkie uszkodzenia lub braki ujawnione w czasie pracy frezarki należy zgłaszać swojemu przełożonemu.
- Przed przystąpieniem do naprawy frezarki należy sprawdzić czy napęd maszyny jest wyłączony oraz wywiesić tablicę z napisem " Naprawa! Nie uruchamiać".

OPRACOWAŁ

ZATWIERDZIŁ

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY DLA OBSŁUGI HEBLARKI GRUBOŚCIÓWKI

I. WARUNKI DOPUSZCZENIA PRACOWNIKA DO PRACY

- ukończone 18 lat (młodociany w ramach praktycznej nauki zawodu pod nadzorem instruktora)
- zaliczenie odpowiedniego instruktażu: zawodowego, przeszkolenia bhp i ppoż., zapoznanie się z instrukcjami obsługi
- stan zdrowia odpowiedni do wykonywanej pracy potwierdzony świadectwem wydanym przez uprawnionego lekarza
- ubrany w odzież roboczą przewidzianą dla danego stanowiska w zakładowej tabeli norm odzieży roboczej
- przy obsłudze maszyn z ruchomymi elementami nie można pracować w odzieży z luźnymi (zwisającymi) częściami jak np.: luźno zakończone rękawy, krawaty, szaliki poły, oraz bez nakryć głowy okrywających włosy

II. CZYNNOSCI PRZED ROZPOCZĘCIEM PRACY

- przygotować urządzenia pomocnicze do składowania materiałów, przyrządów, narzędzi i odpadów
 - dokładnie zapoznać się z dokumentacją wykonawczą i instrukcją obsługi heblarki
 - zaplanować kolejność wykonywania poszczególnych czynności
 - sprawdzić stan techniczny urządzeń mechanicznych i oświetlenia stanowiska, a w szczególności stan instalacji elektrycz.
 - próbnie uruchomić heblarkę na biegu luzem i sprawdzić jakość jej działania, równomierność pracy, skuteczność wyciągu wiórów, działanie mechanizmu posuwu
 - sprawdzić mocowanie i ustawienie noży oraz wyważenie wałów
- PRACOWNIK URUCHAMIAJĄCY URZĄDZENIE POWINIEN PRZED DOKONANIEM TEJ CZYNNOSCI SPRAWDZIĆ DOKŁADNIE, CZY JEGO URUCHOMIENIE NIE GROZI WYPADKIEM
- przygotować niezbędne pomoce warsztatowe, przyrządy pomiarowe, narzędzia pracy, zmiotki, haczyki oraz konieczne ochrony osobiste, np. okulary, maski, ochronniki słuchu, itp.

III. ZASADY I SPOSOBY BEZPIECZNEGO WYKONYWANIA PRACY

NIE WOLNO:

- na stanowisku pracy przechowywać materiałów i odpadów w ilościach większych od wynikających z potrzeb technologicznych, umożliwiających utrzymanie ciągłości pracy na danej zmianie
- heblarek będących w ruchu: naprawiać, czyścić, smarować (z wyjątkiem przewidzianych w DTR)
- heblarek będących w ruchu pozostawiać bez obsługi lub nadzoru (chyba że dopuszcza to DTR)
- wznawiać pracę maszyny bez usunięcia uszkodzenia
- zdejmować osłony i zabezpieczenia z heblarki, w szczególności osłony wałów nożowych
- używać maszynę bez wymaganego urządzenia ochronnego (zerowania) lub przy jego nieodpowiednim zastosowaniu
- obsługiwać heblarkę bez odpowiednich uprawnień i przeszkoleń
- usuwać wióry i ścinki z obrabiarek i urządzeń pozostających w ruchu
- dopuszczać do obsługi osoby niepowołane
- palić tytoń i posługiwać się otwartym ogniem
- wymieniać noże bez wyłączonego silnika
- usuwać wióry w czasie ruchu maszyny
- obrabiać drewno bez sprawdzenia, czy nie ma w nim elementów metalowych

- sprawdzać dłonią gładkość powierzchni obrabianego elementu lub dokonywać pomiarów podczas ruchu obrabiarki
- obsługiwać heblarkę w rękawicach albo z obandażowanymi dłońmi
- trzymać obrabiany materiał w dłoniach

NAKAZUJE SIĘ:

- sukcesywnie usuwać odpady
- napinać, naprawiać łączyć, skracać i smarowane pasy pędne, liny i taśmy pędne po unieruchomieniu maszyny
- utrzymywać w porządku miejsce pracy, nie rozrzucać narzędzi i przedmiotów przeznaczonych do obróbki lub obrobionych
- utrzymywać posadzkę w czystości i suchą
- przy obróbce materiału o znacznej długości stosować odpowiednie podpórki zapewniające stabilność materiału
- zapoznać się z instrukcją obsługi heblarki
- sukcesywnie usuwać odpady - wióry i trociny z heblarki usuwać przy pomocy zmiotki, po wyłączeniu obrabiarki
- przesuwając materiał równomiernie, nie wywierając zbyt dużego nacisku zajmując pozycję z boku materiału
- w razie potrzeby używać okulary ochronne, ochronniki słuchu i ochrony dróg oddechowych
- wycofać z użytkowania heblarkę oraz wyraźnie oznakować tablicami informacyjnymi i zabezpieczyć w sposób uniemożliwiający jej uruchomienie: niesprawną, uszkodzoną lub pozostającą w naprawie
- wymieniać narzędzia tnące po uprzednim wyłączeniu napędu i unieruchomieniu wrzecion
- podczas obsługi strugarek grubiarek o jednolitych walcach posuwowych obrabiany materiał powinien być podawany pojedynczo

IV. CZYNNOŚCI PO ZAKOŃCZENIU PRACY

- wyłączyć heblarkę wyłącznikiem (głównym), uporządkować stanowisko pracy, oczyścić elementy robocze z wszelkich zanieczyszczeń, odłożyć przygotowane do obróbki i gotowe elementy na wyznaczone miejsca

V. ZASADY POSTĘPOWANIA W SYTUACJACH AWARYJNYCH

- bezwzględnie należy udzielać pierwszej pomocy poszkodowanym
- w razie potrzeby - użyć wyłącznika awaryjnego
- o wadach i / lub uszkodzeniach heblarki należy niezwłocznie zawiadomić przełożonego
- heblarka, której uszkodzenie stwierdzono w czasie pracy, powinna być niezwłocznie zatrzymana, odłączona od zasilania i odpowiednio oznakowana: tablica ostrzegawcza "Uwaga naprawa - nie uruchamiać",

- w razie awarii heblarki stwarzającej zagrożenie dla otoczenia należy zastosować zrozumiałą i dostrzegalną sygnalizację ostrzegawczą i alarmową
- każdy zaistniały wypadek przy pracy zgłaszać swojemu przełożonemu, a stanowisko pracy pozostawić w takim stanie, w jakim nastąpił wypadek

VI. UWAGI

- heblarki podlegają okresowym przeglądom i badaniom na skuteczność zerowania, co najmniej raz na dwa lata lub po każdej naprawie, malowaniu i zmianie miejsca zainstalowania obrabiarek stacjonarnych

Na podstawie art. 210 K.P. pracownik ma prawo - w razie, gdy warunki pracy nie odpowiadają przepisom bhp i stwarzają bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia lub życia pracownika lub, gdy wykonywana przez niego praca grozi takim niebezpieczeństwem innym osobom - powstrzymać się od wykonywanej pracy, zawiadamiając o tym niezwłocznie przełożonego.

Sporządził
Zatwierdził

INSTRUKCJA BEZPIECZEŃSTWA I HIGIENY PRACY PRZY MAGAZYNOWANIU BUTLI Z GAZAMI SPAWALNICZYMI

I. WYMAGANIA I CZYNNOCI PRZED ROZPOCZĘCIEM PRACY

- Zamknięte magazyny na butle powinny być parterowe, ognioodporne, o lekkich dachach. Odstępstwa od tych wymagań są dopuszczalne za zezwoleniem organów Urzędu Dozoru Technicznego.
- Magazyny otwarte powinny mieć podłogę oraz dach zabezpieczający butle przed wpływami atmosferycznymi.
- Butle zawierające acetylen powinny być pomalowane na kolor kasztanowaty, a butla z tlenem - na kolor biały.
- Temperatura w zamkniętych pomieszczeniach magazynowych nie może przekraczać 35°C, a w każdym pomieszczeniu powinien znajdować się termometr.
- Prace związane z magazynowaniem, używaniem, transportem i konserwacją butli mogą być wykonywane tylko przez pracowników przeszkolonych w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy bądź też pod bezpośrednim nadzorem tych pracowników.
- Pojemność magazynu butli nie może przekraczać 3.000 butli 40-litrowych. Magazyny te powinny być podzielone ogniotrwałymi ścianami na oddzielne pomieszczenia. W każdym pomieszczeniu wolno przechowywać najwyżej 500 butli. Każde pomieszczenie powinno mieć oddzielne wyjście na zewnątrz.
- Składy butli z gazami powinny być zaopatrzone w odpowiednie piorunochrony oraz we właściwy sprzęt przeciwpożarowy.

II. ZASADY BEZPIECZNEGO WYKONYWANIA PRACY

- Zabronione jest magazynowanie w tym samym pomieszczeniu butli z tlenem, z gazami palnymi oraz z gazami tworzącymi ze sobą mieszkankę wybuchową, jak również przechowywanie ich z karbidem.
- Butle z gazami palnymi mogą być przechowywane razem tylko z butlami na gazy obojętne.
- Butle napełnione gazem, mające tzw. stopy, powinny być przechowywane w pozycji pionowej lub zbliżonej do pionowej, zaworem do góry i zabezpieczone przed przewróceniem się.
- Butle z gazami mogą być wydawane z magazynu tylko z kołpakiem ochronnym, nakręcanym na głowicę butli.
- Butle opróżnione można układać w stosy o wysokości nie przekraczającej 1,5 m, zabezpieczone przed rozsunięciem się lub spadaniem.
- Butle powinny być układane zaworami w jedną stronę.
- W odległości mniejszej niż 10 m od miejsca składowania butli nie wolno przechowywać materiałów łatwopalnych ani wykonywać robót z zastosowaniem płomienia otwartego, jak roboty kowalskie lub spawalnicze.

- Układanie i przenoszenie butli zarówno napełnionych, jak opróżnionych o pojemności ponad 10 l powinno być wykonywane z należytą ostrożnością przez co najmniej dwóch pracowników zaznajomionych z tymi czynnościami.
- Transport butli wewnątrz magazynu powinien odbywać się na wózkach specjalnie do tego przeznaczonych.
- Mechaniczne przenoszenie i przesuwanie butli jest dozwolone tylko po ich należytych umocowaniu.
- Przenoszenie butli przy pomocy elektromagnesów jest zabronione.
- Butle z gazami mogą być składowane i transportowane tylko z kołpakiem ochronnym, nakręcanym na głowicę butli oraz ze ślepą nakrętką ochronną na króćcu bocznym zaworu butlowego.
- Podczas transportu butli nie wolno ich rzucać, przewracać, toczyć, uderzać o nie przedmiotami oraz używać ich do celów niezgodnych z ich przeznaczeniem.
- Butli przeznaczonych do tlenu (lub podtlenku azotu) nie wolno smarować ani zanieczyszczać smarem, tłuszczem lub innymi substancjami zapalającymi się przy zetknięciu z tlenem i podtlenkiem azotu, ani też dotykać ich zatłuszczonymi rękami, szmatami lub narzędziami.
- Butle powinny być chronione przed nagrzaniem do temperatury przekraczającej 35°C.
- Butle napełnione gazami i butle opróżnione należy chronić przed opadami atmosferycznymi, przed trwałą wilgocią oraz przed bezpośrednim działaniem promieni słonecznych.

III. CZYNNOŚCI PO ZAKOŃCZENIU PRACY

- Środki transportu odstawić na przeznaczone dla nich miejsce.
- Elementy pomocnicze (nosze, palety, podkładki itp.) należy odłożyć na przeznaczone do tego celu miejsce.

IV. POSTĘPOWANIE W SYTUACJACH AWARYJNYCH

- W razie wątpliwości, co do stanu bezpieczeństwa pracy, pracownik ma prawo przerwać pracę i zwrócić się do przełożonego o wyjaśnienie sytuacji.
- W razie wypadku drogowego podczas przewożenia butli z gazem, gdy zachodzi podejrzenie rozszczelnienia butli, oznaczyć w miarę możliwości strefę bezpieczeństwa i zawiadomić straż pożarną.
- Każdy zaistniały wypadek przy pracy należy niezwłocznie zgłosić przełożonemu, a stanowisko pracy, na którym doszło do wypadku zabezpieczyć przed dostępem osób niepowołanych, zmianą jego usytuowania, w tym położenia urządzeń technicznych, mebli itp.

Sporządził
Zatwierdził

DRABINA – WYMAGANIA BEZPIECZEŃSTWA

I. Drabiny powinny być stabilne i zabezpieczone przed nagłą zmianą położenia, a także powinny posiadać odpowiednią wytrzymałość na przewidywane obciążenie.

II. Drabina stale umocowana powinna mieć:

- Szerokość 400-600mm (dopuszczone jest, by w uzasadnionych przypadkach miała szerokość 300mm).
- Odstępy pomiędzy szczeblami nie mogą być większe niż 0,3m.
- Od wysokości 3m nad poziomem podłogi drabiny powinny być zaopatrzone w obręcze ochronne zabezpieczające przed upadkiem, rozmieszczone w rozstawie nie większym niż 0,8m, z pionowymi prętami o rozstawie nie większym niż 0,3m.
- Odległość obręczy ochronnej od drabiny, w miejscu najbardziej od niej oddalonym nie może być mniejsza niż 0,7m i większa niż 0,8m.
- Przy długości drabiny większej niż 10m co 8m powinna mieć zainstalowane pomosty spocznikowe.
- Odległość szczebla od ściany nie powinna być mniejsza niż 150mm.
- Odległość pionowa między osiami szczebli nie powinna przekraczać 300mm.
- Jeżeli nie zastosowano innych zabezpieczeń górne końce bocznic drabiny powinny być wyprowadzone co najmniej 0,75m nad poziomem wejścia.

III. Drabina przystawna:

- Powinna wystawać ponad powierzchnię, na którą prowadzi, co najmniej 0,75m
- Kąt nachylenia powinien wynosić 65 do 75 stopni.

IV. Niedopuszczalne jest:

- Używanie drabiny niezgodnie z jej przeznaczeniem.
- Stosowanie drabiny niesprawnej, uszkodzonej.
- Używanie drabiny rozstawnej jako przystawnej.
- Ustawianie drabiny na niestabilnym podłożu.
- Opieranie drabiny przystawnej bez zapewnienia odpowiedniej stabilności tzn. opierając ją o śliskie płaszczyzny, o stosy materiałów zbyt lekkie lub wywrotne.

- Wchodzenie i schodzenie z drabiny będąc odwróconym do jej szczebli plecami.
- Stawianie drabiny przed niezamkniętymi od jej strony na klucz drzwiami.
 - Ustawianie drabin tak, że stwarza to **bezpośrednie** zagrożenie dla pracownika użytkującego drabinę np. w bezpośrednim sąsiedztwie uruchomionych maszyn itp..
- Przenoszenie przez jedną osobę drabiny o długości powyżej 1m.

PRZY STOSOWANIU DRABIN NALEŻY ZACHOWAĆ SZCZEGÓLNA OSTROŻNOŚĆ.

Sporządził
Zatwierdził